

Qui són els bahá'ís?

Dv, 25/10/2019 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR) Aquest any els bahá'ís de tot el món commemoren el 200 aniversari del naixement del [Báb](#), l'herald de la Fe Bahá'í, que va anunciar l'arribada de Bahá'u'lláh, un educador espiritual que és per a la comunitat bahá'í manifestació de Déu a l'època actual. L'acte de [celebració del bicentenari](#) tindrà lloc aquest proper dilluns 28 d'octubre a l'Aula Magna de la Casa de Convalescència de Barcelona, així com la [commemoració del naixement](#) de Bahá'u'lláh el dimarts 29. Catalunya Religió ha entrevistat l'[Assemblea Local bahá'í de Barcelona](#), a través del seu secretari, **Emilio Egea**, per conèixer més la realitat bahá'í.

Quin és l'origen de la Fe Bahá'í?

Neix a Pèrsia l'any 1844 amb la revelació de Bahá'u'lláh, el seu fundador. El Báb va preparar el camí per a Bahá'u'lláh. Ell va ser com Joan el Baptista per a Jesús, va venir a preparar el camí per a la revelació de Bahá'u'lláh, anunciant la seva propera arribada. Els bahá'ís considerem al Báb i a Bahá'u'lláh com dues manifestacions diferents. Encara que la Fe Bahá'í neix a Pèrsia, l'actual Iran, aviat en vida de Bahá'u'lláh es va estendre per països veïns. Com els apòstols de Jesús, que es van escampar per tot el món, així ho van fer els bahá'ís, ajudats pel fill de Bahá'u'lláh, Abdu'l-Bahá. Ell va compartir amb el seu pare el captiveri pràcticament tota la seva vida, més de 40 anys i, quan va ser alliberat per la revolució dels joves turcs, va viatjar a Estats Units i a Europa per difondre els ensenyaments de Bahá'u'lláh per ambdós continents.

Des d'aleshores, la comunitat bahá'í sempre ha tingut plans a nivell global per estendre els ensenyaments de Bahá'u'lláh per tot el món. Avui és la segona religió més estesa geogràficament, després del cristianisme, tot i que no numèricament. Serà Virginia Orbison, una de les pioneres, qui porta la Fe Bahá'í a Espanya, a Madrid, el desembre de 1946, i serà l'any 1948 quan es creï la primera Assemblea Espiritual Local. D'allà es va estendre a Barcelona, a través de familiars de

creients bahá'ís, com per exemple la família de Juana Ortuño que van acceptar la Fe Bahá'í a Barcelona i van crear l'any 1949 la primera Assemblea Local de Barcelona, fa ja setanta anys.

Els bahá'ís a Catalunya, quina presència tenen?

Hi ha actualment un miler de bahá'ís a Catalunya i es congreguen a Barcelona, Terrassa, Sant Cugat, Cerdanyola, Hospitalet, Girona, o Figueres, per anomenar-ne algunes poblacions. La Fe Bahá'í no té clergat, s'organitza a través d'institucions que s'escullen anualment de forma confidencial, per vot secret, i sense campanya electoral, on ningú es presenta i tothom pot sortir escollit. Els bahá'ís després de pregar escullen nou persones que durant un any seran els coordinadors de les activitats de la localitat. Poden ser escollits homes o dones, i es renoven cada any. Cada municipi amb presència bahá'í té la seva Assemblea Local, i totes actuen independentment. Les assemblees, tot i que tenen autoritat, estan formades per creients igual que els altres, són només una manera de gestió, el càrrec de president o secretari és un servei que no implica superioritat jeràrquica.

Els bahá'ís es regeixen per un calendari propi. Avui en dia existeixen molts calendaris, cada revelació té el seu propi, i Bahá'u'lláh i el Báb van proposar-ne també un. Té dinou mesos amb dinou dies cadascú i tenen noms d'atributs divins com misericòrdia, bondat, etc. El primer dia de cada mes bahá'í la comunitat es reuneix per consultar junts amb la institució local. És una reunió que anomenen 'festa dels 19 dies' en què hi ha una part d'oració i una altra consultiva, en què es donen idees i suggeriments. La propera festa dels 19 dies serà el 3 de novembre, el primer dia del nou mes bahá'í. El 15 d'octubre va començar el mes bahá'í Coneixement.

En què creuen els bahá'ís?

Creiem que hi ha un sol Déu, una sola religió i una sola humanitat. Que Déu és un tot i que en cada país i llengua se li designa diferent, que és una entitat creadora, i que qualsevol cosa que diem d'aquella entitat és absolutament falsa perquè no s'apropa a la realitat. Nosaltres no podem comprendre l'essència divina, però Déu que ens ha creat per amor, sí que se'ns revela a través d'uns éssers especials, que anomenem manifestacions de Déu, i que manifesten els atributs divins i donen a conèixer la voluntat de Déu per a l'ésser humà. Aquestes manifestacions de Déu són els educadors universals i corresponen als fundadors de les grans religions, tot i que no considerem que hi ha moltes religions, sinó que totes elles són com capítols d'un llibre, d'un procés de revelació contínua i progressiva. Aquests fundadors són Mahoma, Buda, Jesucrist, Zoroastre...

Les diferències que observem en les diferents religions són de dos tipus. La religió en la seva essència creiem que és sempre immutable, i que hi ha principis presents en totes les religions i que són idèntics, però que varien alguns dels preceptes de les religions que tenen a veure amb les condicions d'època i lloc a cada moment. I les altres diferències són tots aquells afegits que els éssers humans han anat incloent a la religió, com els ritus, o la simbologia. Tots els profetes han parlat dels anteriors, i han predit o bé el seu retorn o bé la vinguda d'una figura que parlaria del mateix que han parlat. Són els seguidors de cada religió els qui aferrant-se a la figura del profeta han rebutjat una altra revelació de Déu com si a cada època no es necessités els ensenyaments divins. La religió, igual que la resta de coses, està

subjecta a evolució i Bahá'u'lláh creiem que és el missatger de Déu per aquesta època però creiem que no serà l'últim. Els bahá'ís pensem que d'aquí a mil anys apareixerà un altre educador que portarà uns altres ensenyaments per a la humanitat d'aquell moment i que ja haurà tingut els fruits d'aquesta revelació de Bahá'u'lláh.

Com és l'espiritualitat bahá'í?

Els bahá'ís donem molta importància a l'oració, tant individual com col·lectiva. Quan ens reunim sempre preguem i la considerem com a part important de la vida espiritual de les persones. Igual que ens alimentem materialment, també necessitem de l'aliment espiritual. A l'oració ens comuniquem amb Déu, i d'alguna forma sentint-se en la seva presència, reflexionem sobre la nostra pròpia existència, sobre les qualitats que ha de tenir la nostra vida. Tot i que els bahá'ís tenim moltíssimes pregàries revelades per Bahá'u'lláh i el Báb, també es poden utilitzar les pròpies paraules, tot i que sempre seran menys importants que les d'ells.

Bahá'u'lláh va escriure més de 100 volums. Hi ha dos llibres en particular que són molt importants, 'El llibre de lleis', un compendi de tots els ensenyaments de Bahá'u'lláh, i un altre que es titula 'El llibre de la certesa', que són explicacions que dona Bahá'u'lláh sobre la religió, com es produeix la revelació, perquè la gent quan ve un nou missatger no el reconeix. Hi ha també moltes altres obres, de místics, com 'Les paraules ocultes', que és una sèrie d'aforismes, frases curtes que amaguen tota la mística de les religions.

Com són els locals de la Fe Bahá'í?

Tenim un centre a Barcelona, al carrer Galileu 336, i a tota Catalunya n'hi ha deu. Són centres administratius, on es fan activitats, reunions i tenen biblioteca. Però no fem vida centrada al voltant d'una església, sinó que la nostra vida està relacionada amb la gent que ens envolta. A cada casa fem oració i convidem als veïns. Nosaltres considerem que l'oració i el servei són dues cares d'una mateixa moneda, són inseparables i creiem que avui dia l'oració piadosa sense acció no té molt de sentit. També tenim programes per a l'educació de nens i preadolescents.

Tot i que a l'Estat Espanyol no tenim cap temple, sí que la comunitat bahá'í en té a altres indrets. Els anomenem 'temples continentals', ja que hi ha un a cada continent. Aquests temples estan mancats d'imatges i de ritus, és un lloc d'oració perquè la gent de qualsevol confessió s'assegui a pregar. El nostre centre continental de referència es troba a Frankfurt, a Alemanya. Els bahá'ís pràcticament no tenen ritus. Hi ha un parell de coses que fem els bahá'ís. Quan ens casem hem de repetir una frase davant de dos testimonis que diu que 'tots en veritat acatem la voluntat de Déu', és un símbol de que en realitat la nostra unió se cimenta en la voluntat de Déu. Per fer-se bahá'í, per exemple, no fa falta res més que dir-ho i com a l'Estat Espanyol es necessita una autorització per entrar en una base de dades doncs toca signar-la per estar-hi inscrit.

Com es reconeix a un bahá'í?

No tenim res que ens distingeixi, excepte el comportament. El bahá'í ha de ser una persona que respecti tothom, nosaltres creiem que tots els éssers humans hem estat creats a imatge i semblança de Déu, això significa que ell ha dipositat en

l'ànima humana la possibilitat de mostrar els atributs divins en una certa mesura, i el propòsit de la vida és justament això, que aquesta riquesa potencial que hi ha a l'interior de les persones es comenci a manifestar en aquest món i es posi al servei de la col·lectivitat. Nosaltres pensem que el bé individual i el bé social són recíprocs. Pensem per tant que tots els éssers humans tenen aquesta dignitat i hem de reconèixer-la en l'altre per poder després reconèixer-la en els demés. Mai veuràs els bahá'ís barallar-se o combatre per qüestions, i menys religioses. Un dels principis bahá'í és la lliure investigació de la veritat, cada persona ha d'utilitzar el do de l'entesa per pensar per si mateix i no seguir simplement les tradicions i costums. Una creença induïda o imposada no seria una veritable creença, per això no fem proselitisme sinó que donem a conèixer els ensenyaments.

Creiem també que l'educació és un dels aspectes fonamentals de la vida humana. Aquests educadors divins venen per això, per educar socialment a la humanitat. També donem gran importància a l'educació dels nens, per empoderar els adolescents i que aprenguin a utilitzar el poder de la reflexió, i que sàpiguen examinar la realitat del món amb ulls imparcials. Que no siguin titelles i tinguin pensament propi. Això unit a l'esperit de servei. No volem que siguin només bones persones, sinó que siguin bones persones que col·laboren i ajuden altres.